

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/13/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125011811
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4125011811.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a JUDr. Dušana Špireka, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 20.01.2026, sp. zn. 3T/82/2025 na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10.03.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a, pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd I. stupňa“) sp. zn. 3T/82/2025 zo dňa 20.01.2026 bol obžalovaný A. B. (ďalej len obžalovaný) uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že :

v čase približne o 20.00 hodine dňa 31. júla 2025, na C. D. XX v E. pri budove F. B., po predchádzajúcej výmere názorov, fyzicky napadol G. G. tým spôsobom, že ho päťou svojej ruky udrel do oblasti tváre a do oblasti brucha, v dôsledku čoho G. G. spadol na zem, pričom ako sa pokúšal postaviť, tak ho opakovane nohou kopol do oblasti brucha s tým, že keď sa G. G. podarilo postaviť, tak ho obidvoma rukami sotil, následkom čoho tento spadol na zem, o ktorú si udrel hlavu, čím poškodenému G. G. spôsobil zranenia a to krvácanie pod mozgový obal v čelovo temennej oblasti a v čelovej oblasti vľavo, krvácanie pod pavúčnicu mozgu v čelovo spánkovej oblasti vpravo a v čelovej oblasti vľavo, prasknutie lebky spánkovej a temennej kosti vpravo, prasknutie očnénice vľavo, a podvrtnutie ľavého ramenného kĺbu, ktoré si vyžadovali dobu liečenia a pracovnej neschopnosti v trvaní do 6 týždňov, počas ktorej bol poškodenému G. G. sťažený obvyklý spôsob jeho života a to v nutnosti nemocničnej hospitalizácie, vyhýbania sa fyzickej záťaži a tíšenia bolesti analgetikami.

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, zistiac poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, zistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku na hlavnom pojednávaní sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie. Obžalovaný si ponechal zákonnú lehotu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom určenej lehote podal odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o treste, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa priznal

k trestnej činnosti, túto úprimne oľutoval a urobil vyhlásenie na hlavnom pojednávaní. Aj trest nižšej výmery by splnil účel z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie. Poukázal na rozdiel pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností pri ukladaní trestu trestným rozkazom a rozsudkom, kedy došlo k zmene situácie v tom smere, že mu boli priznané dve poľahčujúce okolnosti, teda došlo k vyrovnaniu pomeru priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností. Bude mu ešte premenený pôvodne uložený podmienene uložený trest vo výmere 8 mesiacov na nepodmienečný trest. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. mu uložil trest odňatia slobody v nižšej výmere.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti poškodených, ktorí mali doručenie upovedomenia riadne a včas vykázané.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch odvolania. Navrhol, rozhodnúť v zmysle petitu podaného písomného odvolania.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny, trest uložený obžalovanému za primeraný a zodpovedajúci všetkým kritériám ukladania trestov. Poukázala na skutočnosť, že prejednávaného skutku sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia. Odvolanie obžalovaného nepovažovala za dôvodné. Navrhla podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Bol limitovaný zásadou reformatio in peius, keďže odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného podané nebolo. Skúmal aj či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by zakladali dôvody na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v trestnom konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Po vyhlásení obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktorým obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a po zistení splnenia všetkých zákonných podmienok ustanovených v § 257 ods. 5 a ods. 6 Trestného poriadku, súd prvého stupňa prijal toto vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a následne vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré súd prijme, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním. Z uvedeného dôvodu, ako aj s prihliadnutím na ustanovenie § 317 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd preskúmaval napadnutý rozsudok výlučne vo výroku o treste.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu podaného odvolania a zistil, že súd prvého stupňa pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol aj na osobné pomery obžalovaného. Zistil pritom, že obžalovaný bol v minulosti súdne trestaný za obdobný trestný čin – prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 (Trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/31/2025 zo dňa 23.05.2025, právoplatný 10.06.2025), a preto správne vyhodnotil existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Zároveň vzhľadom na fakt, že obžalovaný sa v predmetnom konaní dopustil viacerých trestných činov, súd prvého stupňa správne konštatoval aj existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, pričom následne ukladal úhrnný trest. Na druhej strane

súd prvého stupňa zohľadnil aj poľahčujúce okolnosti. Obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keďže sa na hlavnom pojednávaní ku skutku priznal a úprimne ho oľutoval. Zároveň vzal do úvahy, že obžalovaný uskutočnil priznanie prostredníctvom vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní - čo súd I. stupňa len paušálne bez bližšieho zdôvodnenia –vyhodnotil ako napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, a preto mu priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Súd prvého stupňa tak ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v pomere 2 : 2.

Pokiaľ ide o druh uloženého trestu, súd prvého stupňa uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody z dôvodu, že sa dopustil stíhanej trestnej činnosti v čase plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/31/2025. Odvolací súd sa stotožňuje s úvahou súdu prvého stupňa, podľa ktorej predchádzajúci podmienečný trest odňatia slobody nesplnil svoj účel. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa neukladal trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby (6 mesiacov), ale uložil obžalovanému trest odňatia slobody v prísnejšej výmere 12 mesiacov, pričom vyjadril presvedčenie, že takto uložený trest môže viesť k náprave obžalovaného, a zároveň mu aspoň na určitý čas zabráni v páchaní trestnej činnosti na miestach bežne prístupných verejnosti. Keďže obžalovaný doposiaľ nevykonával trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody, súd prvého stupňa ho správne podľa zákonných kritérií zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, podľa ktorých by aj trest nižšej výmery bol postačujúci z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, keďže obžalovanému ešte nebol premenený pôvodne uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov na trest nepodmienečný, odvolací súd tieto námietky nepovažuje za dôvodné.

Odvolací súd súhlasí so závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o druh aj výmeru uloženého trestu. Súd prvého stupňa pri jeho ukladaní náležite prihliadol na všetky zákonom stanovené kritériá významné pre ukládanie trestu vyplývajúce z ustanovení Trestného zákona, najmä z § 33a, § 34 Trestného zákona. Najmä na spôsob spáchania skutku, osobu obžalovaného, jeho doterajší život, ako aj na existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Uložený trest preto odvolací súd považuje za primeraný a zákonný.

Odvolací súd zároveň uvádza, že s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu možno konštatovať, že uložený trest odňatia slobody je skôr na miernejšej úrovni zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Keďže však prokurátor v predmetnej veci nepodal odvolanie v neprospech obžalovaného, odvolací súd je viazaný zásadou zákazu reformatio in peius, a preto nebolo možné výmeru uloženého trestu odňatia slobody upraviť spôsobom, ktorý by bol pre obžalovaného prísnejší.

Pozornosti odvolacieho súdu pri preskúmaní napadnutého rozsudku neušlo porušenie ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. súdom prvého stupňa týkajúcich sa kritérií pre uloženia súhrnného trestu. Súd prvého stupňa skutok obžalovaného správne právne kvalifikoval ako súbeh prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona. Trestná sadzba pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona je ustanovená v rozpätí šesť mesiacov až dva roky, zatiaľ čo pri prečine výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona zákon ustanovuje trest odňatia slobody až na tri roky.

Za takejto situácie bol súd prvého stupňa pri ukladaní trestu povinný postupovať podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak páchatel' jedným skutkom spácha dva alebo viac trestných činov, uloží súd úhrnný trest podľa ustanovenia o treste za trestný čin najprísnejšie trestný, pričom rozhodujúce je porovnanie horných hraníc zákonom ustanovených trestných sadzieb dotknutých trestných činov. V posudzovanom prípade je pritom prísnejším trestným činom prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, keďže umožňuje uloženie trestu odňatia slobody až na tri roky. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však vyplýva, že súd prvého stupňa uložil trest podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, teda podľa menej prísneho trestného činu, čím porušil ustanovenia o ukladaní úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona.

Na uvedené porušenie však môže odvolací súd v tomto konaní iba poukázať. Odstránenie tohto pochybenia by totiž nevyhnutne znamenalo uloženie trestu podľa prísnejšieho ustanovenia Trestného zákona, a teda zmenu rozhodnutia v neprospech obžalovaného. Keďže odvolanie bolo v predmetnej

veci podané výlučne obžalovaným a prokurátor odvolanie v jeho neprospech nepodal, je odvolací súd viazaný zásadou zákazu reformatio in peius, vyjadrenou v § 321 ods. 1 Trestného poriadku. Za tejto procesnej situácie preto odvolací súd nie je oprávnený zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného, hoci by takýto postup inak prichádzal do úvahy. Z uvedených dôvodov odvolací súd na zistený nedostatok v postupe súdu prvého stupňa pri ukladaní úhrnného trestu len poukazuje, bez toho, aby ho mohol v odvolacom konaní napraviť.

Odvolaciemu súdu zároveň neušlo pozornosti, že súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku náležite nevysporiadal s riadne a včas uplatneným nárokom poškodeného na náhradu škody, a to zdravotnej poisťovne Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. (č. I. 139 spisu). Súd prvého stupňa pritom nerozhodol ani spôsobom predpokladaným v ustanovení § 287 ods. 1 Trestného poriadku, ani postupom podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku. Na uvedené pochybenie však môže odvolací súd znova iba poukázať, keďže v tejto časti nebolo podané odvolanie oprávnenou osobou a rozsah preskúmania rozhodnutia odvolacím súdom je vymedzený ustanovením § 317 ods. 1 Trestného poriadku.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písm. a) až f) Tr. por., ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výrokov napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného, jeho odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol, pretože zistil, že nie je dôvodné.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)